

ראש השנה דף לא.

תניא רבי יהודה אומר משום רבי עקיבא בראשון מה היו אומרים.....

בראשון	לה' הארץ ומלואה	ע"ש שקנה שמים וארץ, והקנה תבל (העולם) ליושבי בה
בשני	גזול ה' ומהולל מאד בעיר אלקינו הר קדשו	שחלק מעשיו שהבדיל רקיע בין עליונים לתחתונים ונתעלה וישב במרום ומלך עליהם, דוגמא לשכינה בהר קדשו
בשלישי	אלקים נצב בעדת קל	על שם שגלה ארץ בחכמתו (שנאמר ותראה היבשה) להכין תבל (עולם) לעדתו (בני ישראל) שהם עומדים על היבשה
ברביעי	קל נקמות ה'	שברא חמה ולבנה ועתיד ליפרע מעובדיהן
בחמישי	הרנינו לאלקים עוזנו	שברא עופות ודגים לשבח לשמו, שכשאדם רואה עופות משונות זה מזה, נותן שבח למי שבראם
בששי	ה' מלך גאות לבש	ה' גמר מלאכתו, ומלך עליהם
בשביעי	מזמור שיר ליום השבת	רבי עקיבא - ליום שכולו שבת, שעתיד היום להיות חרב ואין אדם, וכל המלאכות שובתות רבי נחמיה - אין לחלק מששת ימים על העבר, ולומר על העתיד, אלא על שם ששבת ה' ממלאכתו ביום השביעי

ר' עקיבא סבר כרבי קטינא דאמר שהעולם יהא לשש אלפים שנה, ואלף שנה לאחר כן יהא חרוב, וכדכתיב "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא", ולכן פירש מזמור שיר ליום השבת על העתיד, אבל רבי נחמיה סבר כאביו שהעולם יהא חרב לשתי אלפים שנה, כדכתיב "יחינו מיומיים", וא"כ העולם שחרב ממלאכות שתי אלפי שנה אינו שייך למזמור שיר ליום השבת, ולכן פירש על שם ששבת ה' ביום השביעי, בשבת.

במוספין דשבת, אמרינן השירה מפרשת האזינו שיש בהם ששה פרקים, **ובמנחה בתמיד של בין הערבים בשבת** אמרינן אז ישיר שיש בה שלש פרקים, נמצא בזמן שמוספין אומרת פעם אחת, במנחה חוזר שתיים.

מוסף - הזי"ו ל"ך	מנחה (קרבת תמיד של בין הערבים)
1 האזינו	1 אז ישיר, שירת הים עד מי כמוכה
2 זכור ימות עולם	2 מי כמוך עד סוף השירה
3 ירכיבוהו על במותי ארץ	3 אז ישיר ישראל דעלי באר
4 וירא ה' וינאץ	1 אז ישיר, שירת הים עד מי כמוכה
5 לולי כעס אויב אגור	2 מי כמוך עד סוף השירה
6 כי ידין ה' עמו	3 אז ישיר ישראל דעלי באר